

DEN SISTA DAGEN PÅ KONTJE-DARIA

260 gin vetemjöl, fem nya åror och 27 famnar fiske-nät. I en sattma eller herdehydda vid stranden bjuder Ala Kullu på te, bröd och ägg och skänker oss ett får. Ett par män i hans följe äro från Jangi-köl och minnas ännu mitt besök i deras hemtrakt; 34 års fattigdom och kamp för livet har icke utplånat minnet från den tiden. Bland de besökande voro också Ördeks hustru och hans sonhustru.

Ett stycke längre ned möter oss vid en plats kallad Kujusch ännu en byhövding, Jusup Bek, som bjuder på "schislik" eller över glödande kol rostat fårkött. I hans följe är den gamle Khodai Kullu, som deltog i min resa genom den torra flodbädden på våren år 1900. Jag kände väl igen honom fast han blivit skrynklig och böjd. Både för mina gamla trotjänare och mig var det alltid en glädje att träffas efter så många år och att i minnet återuppliva våra äventyr från den tiden.

Ännu längre ned göra vi en ny rast vid den punkt där Dilpar-armen skänker Kontje-daria ett tillskott av knappt en m.³ vatten i sekunden. Men den 60 m. breda Kontje-daria hade ännu en vattenmängd av 94,92 m.³ i sekunden, ett djup av 6,60 m. och en strömhastighet av 1,2 m.

I dagens läger, Dutte, räknade vi icke mindre än 30 personer, besättning, besökande bekar, herdar och Ördeks kvinnor.

Den 16 april mätte vi ännu två tillflöden, nämligen Gurgur och Ak-basch med resp. två och en halv kubikmeter vatten och kommande från Intjike-daria, vars